

РЕШЕНИЕ

№ 330

гр. София, 20.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав,
в публично заседание на 19.01.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **7067** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административно Процесуалния Кодекс /АПК/ във връзка с чл. 112, ал. 1, т. 4 от Закона за здравето /ЗЗ/.

Образувано е по жалба на Г. Д. Н. срещу Експертно решение на НЕЛК № 0855 от зас.090 от 11.06.2021г. с което се потвърждава ЕР на ТЕЛК № 0460 от зас. 046 от 10.03.2021г по всички поводи с довод, че не е определен правилно процента трайно намалена работоспособност.

Жалбоподателят излага подробни съображения за незаконосъобразност на решението, поради противоречие с материално-правните разпоредби. Твърди, че страда от множество заболявания, като неправилно била приложена цитираната в отговора на жалбата точка от НМЕ при определяне процента ТНР. Приложима била т.2.2 от част III, раздел I от Приложението към НМЕ към чл.63 ал.1. Моли съда да отмени решението на НЕЛК в оспорената част. Претендира разноски.

Ответникът - Национална експертна лекарска комисия в писмено становище чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли съдът да я отхвърли. Претендира юриск.възнаграждение.

Заинтересованите страни не вземат становище по жалбата.

СПП, редовно уведомена, не изпраща представител и не участва в процеса.

Административен съд-София-град след като прецени доводите на страните и събраните по делото относими доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С ЕР на ТЕЛК № 0460 от зас. 046 от 10.03.2021г при МБАЛ [фирма] е извършено преосвидетелстване на жалбоподателя, като е определен 35 % трайно намалена работоспособност по т.ІІІ на Методиката за прилагане на отправните точки на НМЕ 2018г. Така постановеното решение е обжалвано от Г. Д. Н. в срока по чл. 112, ал. 1, т. 3 от ЗЗ.

По повод жалбата е постановено и оспореното Експертно решение на НЕЛК № 0855 от зас.090 от 11.06.2021г. с което се потвърждава ЕР на ТЕЛК № 0460 от зас. 046 от 10.03.2021г по всички поводи, в т.ч. и относно процента ТНР, а именно 35 %. За да постанови решението НЕЛК се е позовала на аудиометрично изследване от 10.11.2020г с резултат ДУ- 72 дБ, ЛУ-67дБ, съгласно част ІІІ, раздел І, т.2.1.2.

Като доказателство по делото е прието и цялото медицинско досие на жалбоподателя.

При така установените факти, като извърши по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК цялостна проверка за законосъобразност на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, Административен съд София – град достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в законния срок от активно легитимирано лице, имащо правен интерес да оспори процесното експертно решение, което представлява подлежащ на съдебно обжалване индивидуален административен акт.

Решенията на органите на експертизата имат двойствен характер – от една страна те са индивидуални административни актове, а от друга страна са експертни медицински заключения.

Обжалваното решение на НЕЛК е издадено от компетентен орган съгласно императивната разпоредба на чл. 49, ал. 1 от Правилника за устройство и организация на работата на органите на медицинската експертиза и на регионалните картотеки на медицинските експертизи /ПУОРОМЕРКМЕ/ - специализиран състав по неврологични, УНГ и С. болести, определен съобразно водещата диагноза.

В оспорваното решение на НЕЛК са описани причините поради които се потвърждава ЕР на ТЕЛК, мотиви се съдържат и в документи по преписката/ в този смисъл ТР № 16/1975 г. на ОСГК на ВС/, поради което и актът е мотивиран. Актът е постановен от компетентен по смисъла на чл. 103, ал. 4 от Закона за здравето във връзка с чл. 3, от Наредбата за медицинската експертиза – (НМЕ) орган, в установената от чл. 59, ал. 2 от АПК форма и при спазване на административно-производствените правила.

На следващо място, не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила при постановяване на процесното ЕР на НЕЛК.Оспорваното решение на НЕЛК е постановено по документи. С него се проверява законосъобразност на ЕР на ТЕЛК относно установения % трайно намалена работоспособност. Това кореспондира с регламентираното в чл. 50, ал. 1 от ПУОРОМЕРКМЕ според който Националната експертна лекарска комисия се произнася въз основа на медицинската и друга документация.

В оспореното решение е разгледана и коментирана приложената документация. Основният спорен въпрос по делото е свързан с тълкуване на отправната точка за оценка на трайно намалената работоспособност и на вида и степента на увреждане в проценти съгласно чл. 63 от НМЕ. Спорът е правен и се концентрира най-общо в правилното приложение на материалния закон, в частност приложимата отправна

точка.

Не се спори, а и видно от приложеното МЕД, жалбоподателката страда от няколко заболявания. Според т.ІІІ от Методика за прилагане на отправните точки за оценка на трайно намалената работоспособност (вида и степента на увреждане) в проценти, Приложение № 2 към чл. 63, ал. 3, когато са налице няколко увреждания, независимо дали са за заболявания от общ характер, или за заболявания с причинна връзка, за всяко от които в отправните точки за оценка на трайно намалената работоспособност/вид и степен на увреждане е посочен отделен процент, оценката на трайно намалената работоспособност/вид и степен на увреждане се определя, като се взема най-високият процент по съответната отправна точка на най-тежкото увреждане. Останалите проценти за съпътстващите увреждания не се вземат предвид при оценката, но се изписват в мотивната част на експертното решение.

В съответствие с цитираната т.ІІІ от Методиката, адм орган е разгледал отправните точки за оценка на трайно намалената работоспособност/вид и степен на увреждане за всяко от заболяванията /двустранин неврит на слуховите нерви, дегенеративна шийна и лумбосакрална спондилоза и остеохондоза, артериална хипертония и хроничен тубулоинтерстициален нефрит/ и е взел най-високият процент по съответната отправна точка на най-тежкото увреждане „двустранин неврит на слуховите нерви“ а именно 35 %, като се е позовал на аудиометрично изследване от 10.11.2020г с резултат ДУ- 72 дБ, ЛУ-67дБ, съгласно част ІІІ, раздел І, т.2.1.2.

Както се посочи трайно намалената работоспособност, вида и степента на увреждане в проценти се оценява въз основа на отправни точки, групирани в отделни части със съответните раздели според увреждания /заболявания на различните човешки органи и системи, и свързаните със съответното увреждане/заболяване възможни страдания и техните комбинации. Поради тази причина и при определяне на процента трайна неработоспособност се оценяват състояния, породени от различни увреждания/заболявания, а не самите заболявания. Органите на медицинската експертиза се произнасят по последиците от съществуващите към момента на издаване на ЕР заболявания, не и по самите тях.

Правилно НЕЛК, при наличието на множество заболявания, е съобразил, че следва да се има предвид най-високият процент по съответната отправна точка на най-тежкото увреждане /т. ІІІ от Методиката/. Неправилно обаче е приложил отправната точка на най-тежкото заболяване „двустранин неврит на слуховите нерви“. Като се е позовал на аудиометрично изследване от 10.11.2020г с резултат ДУ- 72 дБ, ЛУ-67дБ е приложил част ІІІ, раздел І, т.2.1.2. Посочената точка 2.1.2 обаче, /в редакцията както към датата на издаване на оспореното решение, така и понастоящем/ визира от 45/46 дБ до 55 дБ. Очевидно е, че резултатът от аудиометричното изследване ДУ- 72 дБ, ЛУ-67дБ не се включва в тези граници, а ги надвишава. Този резултат е съотносим към т.2.2-загуба на слуха от 65 / 66 дБ до 90 дБ, определящ 60 % ТНР.

Определяне границите на слуховата загуба е от значение за преценка на приложимата отправна точка. Няма спор относно конкретните децибели на загуба на слуха, а единствено дали въз основа на тях правилно е определена отправната точка и въз основа на нея % ТНР. НЕЛК неправилно е подвел резултата от аудиометричното изследване под т.2.1.2, вместо под т.2.2, като това се е отразило съществено на крайния резултат относно приетия процент -35 % ТНР, вместо 60 % ТНР.

Предвид изложеното, НЕЛК неправилно е изтъквал отправната точка при оценка

на работоспособността, което се отразява на извода, за определен % ТНР. Оспореният административен акт не е съобразен с материалноправните разпоредби. Налице е основание по чл. 146, т. 4 от АПК за отмяна на административния акт. Тъй като изследването на този въпрос е изцяло в компетентността на определения в чл. 103, ал. 4 от ЗЗ орган, преписката следва да бъде върната на ответника в условието на чл. 173, ал. 2 от АПК за ново произнасяне, при при съобразяване на изложените в мотивите на съдебното решение указания по прилагането на закона.

Относно разноските: С оглед изхода на спора и на осн ;чл.143 ал.1 от АПК, на жалбоподателя следва да се присъдят разноски в общ размер на 360 лв от които 10 лв. дт. и 350 лв заплатено адвокатско възнаграждение.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2, във връзка с чл. 173, ал. 2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Експертно решение на НЕЛК № 0855 от зас.090 от 11.06.2021г
ИЗПРАЩА преписката на НЕЛК за ново произнасяне в срок от 14 дни от
влизане в сила на съдебното решение, съобразно указанията на съда по тълкуването и
прилагането на закона, дадени в това решение

ОСЪЖДА Националната експертна лекарска комисия (НЕЛК) да заплати
на Г. Д. Н. разноски в размер на 360 лв.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния
административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от съдебния акт да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: